

Træer tever jeg dog, at Faar ikke ville gjøre nogen stor Skade.

Premierministeren: Forsaavidt min Mening er bleven omtalt, om jeg vilde have Mulk og Erstatning forenede eller ikke, saa skal jeg dertil kun svare, at jeg vil have dem forenede.

Holberg: Jeg maa dog tillade mig at gjøre det ærede Medlem for Bornholm (Krabbe) opmærksom paa, at i Skoven troer jeg virkelig ikke, at man kan hende Sporene (So! So! Nei!). Jeg troer det ikke. Og endvidere maa jeg ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar han siger, at Faarene ikke gnave unge Træer, saa troer jeg virkelig, han feiler i denne Henseende (Munterhed). Jeg troer, jeg kan stille min Erfaring i den Henseende imod hans. Forsaavidt det endelig er yttret, at jeg skulde have overseet, at der foruden den Mulk, som vil blive erlagt, efter det foreliggende Ændringsforslag, tillige skulde betales Erstatning, da har jeg aldeles ikke overseet dette; men jeg har i Indledningen til mit Foredrag gjort opmærksom paa, at jeg slet ikke troer, at man vil have Midler til at bevise, om det virkelig er Dyr, der have forarsaget saadan Skade, eller at det i alt Fald er meget vanskeligt, at bevise Saadant.

Uusgaard: Det kan ikke Andet end glæde mig, at der just ikke er gjort saa betydelige Indvendinger mod det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, at jeg jo tør haabe paa, at det vil kunne gaa igennem. Det Vigtigste, som er fremsført, har navnlig været af den ærede 1ste Landssthingsmand fra 9de Kreds (Dahl). Han har formeent, at de Bestemmelser, som ere optagne i Ændringsforslaget, skulde være for strenge mod Gierne og for lidet betryggende med Hensyn til Brugerne. Hvad det angaaer, at de skulde være for strenge mod Gierne, da har jeg allerede tilladt mig i denne Henseende at yttre mig. Det er jo vistnok sandt, at det undertiden kan blive vel strengt mod Gierne, at de skulle ikke alene erstatte Skaden, men ogsaa betale Mulk for Dyr, som maaskee Raboen freder i for stor Mængde. Men jeg har paa den anden Side ogsaa yttret i den Henseende, at jeg ikke seer, hvorledes det paa anden Maade kunde ordnes, og

i alt Fald taler dog ogsaa aldeles til Fordeel for min Mening den Anskuelse, som er yttret af den høitærede Premierminister. Det kan være muligt, at paa denne Maade vil, som den ærede Landssthingsmand udtrykte sig, Kronvildt og Daavildt aldeles blive ødelagt; men jeg anseer dette heller ikke for nogen stor Ulykke; thi Bedkommende kan jo, naar han ønsker det, i alle Tilfælde faae det opfostret i Dyrehaven. Han har ogsaa yttret sig mod det Udtryk „opholde sig“, ligesom en anden æret Rigsdagsmand (Slensborg) deri har fundet, at der ikke er bestemt yttret, hvorledes man har forklaret sig, at dette Ophold skulde være. Jeg har tænkt meget over, hvad Udtryk man her skulde bruge. Jeg har confesreret derom med sagkyndige Folk, men Ingen har kunnet opgive mig et andet Ord, som bedre udtrykker, hvad jeg meente. Det kunde jo vel være muligt, at et Dyr kunde streife over Udkanten af en Lod, og slet ikke gjøre Skade; men i Almindelighed, naar det kommer paa Lodden, maa det siges at opholde sig der. — Hvad de øvrige Indvendinger angaaer, som den ærede 1ste Landssthingsmand for 9de Kreds (Dahl) har gjort i Henseende til, at det ikke skulde være tilstrækkeligt med Hensyn til Fæstere, maa jeg være aldeles enig med ham i, at Skadeserstatningen burde udstrækkes til andre Gjenstande, end dem, der udtrykkeligt staae i mit Ændringsforslag. Jeg beklager i denne Henseende, at jeg er gaaet lige efter Udkastets Bestemmelse, og ikke har efterseet Forordningen af 1840; ellers vilde der fra min Side slet ikke have været Noget imod at have optaget det Udtryk „og andet deslige“, som jeg heller ikke kan antage er udeladt af Lovudkastet med Flid. Jeg troer derfor, at jeg med Føje til 3die Behandling, hvis Forslaget skulde komme dertil, vil kunne optage disse Ord, og da troer jeg saaledes i den Henseende at have fyldestgjort den Opfordring, som den ærede 2den Landssthingsmand for 2den Kreds (Thalbiger) har stillet til mig. Der er ogsaa 2 andre Punkter, nemlig det, som den ærede 1ste Landssthingsmand for 9de Kreds (Dahl) har med Hensyn til Udeladelsen af Ordet „uwillige Mænds Skøn“ og med Hensyn til Sagerne skulde behandles paa